

SOPOTNIK ZOLTÁN

Mamika

Mamika a Csendes utcában lakik. A tündérek között. Akikre azt mondják a felnőttek, hogy angyalok. Lehet, hogy miattuk csilingel az utcában minden kerítés. És Mamika miatt. Aki nem angyal, de majdnem az. És hat kertnyi hosszú *levéstészát* dagaszt. Az olyan, mint a levestészta, csak gyógyít kicsit az emberen. Meg néha pár angyalon. Néha királyok jönnek Mamikához, lassú kísérettel, lovakkal, pompás fegyverekkel. Kérnek a tésztából, de ő nem mindenkinek ad, nem mindenki érdemli meg. Látszik a szemükben, hogy mire fogják használni, akár egy film, lepereg. Amelyik nem kap, nagy puffogva, lassú kísérettel, lovakkal, pompás fegyverekkel rohan el, szalad. Mamika leginkább a nagyapáknak, nagymamáknak, apáknak meg anyukáknak szeret adni. Igazából nekik gyúrja, keleszti, mert sokan járnak hozzá azok is. Sokszor fáj a keze, megdagad. De neki muszáj gyúrni meg keleszteni, mert ki más csinálná, ha nem ő maga. Mondjuk a szomszédban a virágos kedvű Lujza néni sanszos, hogy tudná, de még nem volt róla szó. Mamika a nagymamám, már nem él, de akkor is.